



**ČESKÁ REPUBLIKA**

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobce **Bc. J. P.**, bytem P. 350/3, Z., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, č. j. KUOK 33155/2014, ve věci přestupku,**

**t a k t o :**

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného shora, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 13. 12. 2013, č. j. 2013/1171/DO-MUZZB-45, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1, písm. b), k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 16. 8. 2013, a přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona

č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění účinném do 31. 12. 2013, kterých se dopustil tím, že dne 4. 6. 2013 ve 13:30 hodin řídil na místní pozemní komunikaci ulice Zahradní v obci Zábřeh, u domu č. o. 8, ve směru jízdy od ulice Komenského k ulici Valové, osobní motorové vozidlo Škoda Pick-up, VIN: X na kterém byly umístěny jiné než tomuto vozidlu přidělené registrační značky X, kdy tyto byly přiděleny vozidlu VW Transporter VIN: X. Vozidlu Škoda Pickup byly přiděleny registrační značky X. Za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, ke kontrole nepředložil doklady předepsané pro provoz jím řízeného vozidla, a to osvědčení o registraci vozidla a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Na základě opakovaně provedených dechových zkoušek byla při postupu dle metodiky Českého metrologického ústavu č. 114-MP-C008-08 a metodiky Ministerstva dopravy č. j. 285/2009-160-OST, u obviněného zjištěna minimální hladina alkoholu v krvi 0,47 g/kg (‰). Dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 byla z jeho dechu v 14:10 hod. naměřena hodnota 0,71 g/kg (‰) alkoholu a v 14:17 hod. pak hodnota 0,76 g/kg (‰) alkoholu, tedy předmětné vozidlo řídil v době, kdy byl ovlivněn alkoholem. Tímto svým jednáním žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), § 6 odst. 1 písm. a), odst. 8 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů a § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů. Na základě výše zmíněného mu byla uložena pokuta ve výši 12 000 Kč, zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] V žalobě namítal žalobce, že věc byla projednána po zániku odpovědnosti za přestupek. Ačkoliv žalovaný vyznačil právní moc doručení svého rozhodnutí žalobci, žalobce konstatuje, že takové vyznačení právní moci je neúčinné, neboť žalobce měl v řízení zvoleného zástupce. Doručení přímo zastoupenému nemá dle ust. § 34 odst. 1 vliv na běh lhůt, tedy ani na nabytí právní moci.

[3] Proto je okamžikem jeho doručení nutno považovat okamžik, kdy se zástupce žalobce osobně dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do spisu. Rozhodnutí tedy bylo doručeno až dne 5. 6. 2014 při osobním nahlédnutí zástupce žalobce do spisu, přičemž odpovědnost za žalobcem údajně spáchané přestupky dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zanikla zde 4. 6. 2014. Odpovědnost za přestupky tedy zanikla dříve, než byla věc pravomocně skončena. K tomu žalobce odkazoval na rozsudek NSS č. j. 5 As 60/2009 – 163 [shledal-li by totiž (krajský soud) důvodnou námitku žalobce, že rozhodnutí mu bylo doručeno až po uplynutí prekluzivní lhůty, již sama o sobě by postačovala ke zrušení správního rozhodnutí].

[4] Na věc nemá vliv ani skutečnost, že žalovaný odůvodnil nedoručení písemnosti zástupci žalobce tím, že zástupce žalobce neuznává, neboť zvolení zástupce je ze strany žalobce obstrukční jednání. Žalobce k tomuto konstatuje, že obstrukční jednání (tedy jednání vykazující snahu bránit projednávání přestupku) může žalovaný hledat v jednání zmocněnce žalobce jen stěží. Jestliže zmocněnec,

který žije v Praze, přijede během řízení v prvním stupni třikrát na nařízené ústní jednání v Zábřehu, po celou dobu řízení potvrzuje přijímání písemností zasílaných na elektronickou adresu, aktivně navrhuje důkazy ve prospěch obviněného a podává opravné prostředky, nelze dle názoru žalobce spravedlivě označit jeho jednání za obstrukční.

[5] Skutečnost, že žalovaný svoje závěry ohledně obstrukčního jednání zmocněnce žalobce opírá o neurčitý termín „z úřední činnosti“, svědčí sama o sobě o argumentační nouzi žalovaného, který namísto, aby postupoval dle správního řádu, který umožňuje podle § 33 odst. 4 ustanovit opatrovníka v případě, kdy se prokazatelně nedaří zástupci doručovat, dal prostor vlastní svévoli a rezignoval na zákonný postup v řízení. Žalovaný neuvedl konkrétní argument, proč zmocněnce žalobce neakceptuje, vždy se pouze obecně odkazuje na neurčité jiné případy, na neurčité omluvy z ústního jednání, na neurčité nedoručení písemností; žalovaný však nepředložil konkrétní argument, na jehož podkladě by mohl dovodit, že volba zmocněnce je zneužitím práva na zastoupení. Absurdnost úvah žalovaného dokresluje již věta: „Pochybnosti o účelu zastoupení však přináší již samotná volba zmocněnce s bydlištěm v Praze.“ Je zcela zřejmé, že žalovaný fabrikuje důvody, proč nejednat se zmocněncem a krátit tak žalobce na realizaci svých práv. Žalobce chápe, že může budít pochybnosti volba zmocněnce s bydlištěm v Bhútánu, avšak není mu zřejmé, jakou pochybnost budí v odvolacím správním orgánu volba zmocněnce z Prahy, zejména za situace, kdy odvolací správní orgán má k dispozici spis správního orgánu prvního stupně, ze kterého je seznatelné, že zmocněnec se i z destinace jakou je Praha, účastnil třikrát ústního jednání.

[6] K problematice neakceptování zmocnění s odkazem na zneužití práv žalobce dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011 - 81: „Správní orgány tedy zásadně musí respektovat právo účastníka řízení na zastoupení. Jedině tehdy, pokud bude spolehlivě doloženo, že v daném konkrétním případě došlo ke zneužití práva na zastoupení, nemusí být takovému zastoupení přiznány účinky. Nutno zdůraznit, že takový postup je ryze výjimečný (ultima ratio); musí mu předcházet aktivita správního orgánu směřující ke zjištění, že právo na zastoupení bylo v individuálním případě skutečně zneužito, že účastník řízení de facto nemá v úmyslu být zastoupen, a že zvolením svého zástupce sleduje jiné cíle (oddálit konec řízení, dosáhnout uplynutí prekluzivní lhůty apod.).“ Vzhledem k výše uvedenému tedy není sporu o tom, že neakceptování zmocněnce ze strany žalovaného bylo nezákonné.

[7] V projednávané věci se, dle názoru žalobce, žalovaný měl pokusit doručit rozhodnutí žalovaného zástupci žalobce; teprve tehdy, pokud by tento pokus nebyl úspěšný, měl zástupci žalobce ustanovit opatrovníka. Odmítnutí zástupce nebyl v projednávání věci relevantní postup, neboť volba zástupce nebyla samoučelná a nesledovala mimoprocesní cíle samotnou touto volbou; naopak, jednalo se o realizaci práva na obhajobu, neboť zástupce žalobce ve věci aktivně vystupoval a řádně hájil zájmy žalobce.

[8] Dále v žalobě žalobce namítal nezákonné provádění důkazů mimo ústní jednání. Žalobce se neztotožnil s názorem žalovaného, který v rozhodnutí uvedl, že provádění důkazů v nepřítomnosti zmocněnce spočívajících v místním šetření (ohledání místa) a výpovědích svědků bylo ze strany správního orgánu prvního stupně legitimní. Tím dle názoru žalobce procesně pochybil a omezil právo žalobce na vedení spravedlivého procesu, spočívajícího v zamezení výkonu práva dle čl. 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) vyslýchat svědky a v zamezení požití práva dle čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy, obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce dle vlastního výběru. Žalovaný dle názoru žalobce chybně vyhodnotil procesní postup správního orgánu prvního stupně, též s přihlédnutím ke skutečnosti, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí k omluvě ze dne 29. 10. 2013 uvedl: „K ústnímu jednání se zmocněnec a stejně tak obviněný nedostavil ani dne 29. 10. 2013, kdy bylo provedeno šetření, kdy se zmocněnec omluvil z důvodu zjištěného vloupání do vozidla, kterým chtěl odjet z Prahy do Zábřehu, kdy pouze tento důvod hodnotí správní orgán jako zcela neopodstatněný.“ Je tedy s podivem, že správní orgán, i když vyhodnotil omluvu jako řádnou, provedl dokazování (zejména „místní šetření“) v nepřítomnosti (zástupce) obviněného, a odvolací správní orgán konstatoval, že společnost FLEET Control, s.r.o., mohla zastupováním pověřit jiného pracovníka, případně včas vyrozumět obviněného. Žalobci není jasné, jak jej mohl zástupce vyrozumět s časovým předstihem, že mu bude vykradeno auto. Společnost FLEET Control, s. r. o., jiného pracovníka pověřit nemohla, neboť jiného zaměstnance nemá; nadto je naprosto nerealizovatelné zajistit ve 4:48 hodin jiného pracovníka, který by do Zábřehu byl povinen dojít zřejmě pěšky, neboť jediné vozidlo společnosti FLEET Control, s. r. o., bylo podrobováno kriminalistickému ohledání.

[9] Naopak, představa, že by zástupce účastníka, P. K., opustil místo trestného činu (věc vykradeného vozidla byla šetřena jako trestný čin) a jel projednat zcela bagatelní přestupek, nereflektuje priority běžného života a ignoruje definici „důležitého důvodu“ omluvy z ústního jednání. Újma hrozící z ponechání vozidla s rozbitým oknem na ulici, násobně převyšuje újmu společnosti v nepotrestání pachatele přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, což lze dovodit např. z toho, že celková způsobená škoda na vozidle VW Passat byla cca 100.000 Kč. Nadto P. K. (zástupce žalobce ve správním řízení) bylo operátorem linky 158 sděleno, aby setrval na místě. Dle § 158 odst. 3 písm. d) zákona o policii je policie povinna provést ohledání věci jako neopakovatelný úkon, u kterého musel Petr K. setrvat, už jen z toho důvodu, aby vozidlo zpřístupnil, poskytl výpověď, ze které lze dovodit, čeho se osoba, která vozidlo vykradla, dotýkala, apod. Tedy, omluva zástupce žalobce z ústního jednání byla zcela důvodná a proto měl správní orgán prvního stupně opakovat dokazování, a to zejména důkaz ohledáním místa, kterého se žalobce od samého počátku řízení dožadoval.

[10] Žalobce dále v žalobě namítal, že správní orgány nebraly v potaz vyjádření žalobce k probíhajícímu řízení a nemohly tak zvážit veškerou argumentaci a návrhy žalobce. Žalovaný odmítnutí podání žalobce zdůvodnil tak, že: „Podle názoru odvolacího správního orgánu nelze k obsahu písemnosti označené „vyjádření k provedení dokazování“ ze dne 30. 11. 2013 přihlížet, neboť vzhledem

k použitému typu písma, ...není možné jednoznačně zjistit, co je obsahem tohoto vyjádření.“ Pokud bylo podání pro správní orgán nečitelné z důvodu použitého fontu písma (byť sám žalovaný konstatuje, že norma ČSN je pouhým doporučením, a že sám se touto také nemusí řídit), měl vyzvat žalobce k odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu.

[11] Žalobce v tomto podání namítal nevěrohodnost svědeckých výpovědí, rozporující se v zásadních skutečnostech, a sice zda svědek se podroboval dechové zkoušce v místě zastavení nebo na policejní služebně, zda existoval prostor k tomu, aby pil džus a kouřil, zda mohl žalobce pít alkohol v průběhu kontroly, zda policisté vůbec viděli žalobce jet bez užití bezpečnostního pásu, když tvrdili, že vozidlo zastavili namátkou, tedy nikoliv pro podezření ze spáchání přestupku, zda byl žalobce řádně poučen o tom, že smí odmítnout dechovou zkoušku apod.

[12] Žalovaný se vyjádřil toliko k námitce uvedené v odvolání, a sice že žalobce nebyl poučen o tom, že smí dechovou zkoušku odepřít. Žalovaný uvedl, že toho, že by se odmítnutí podrobit se na výzvu dechové zkoušce, dopustil přestupku, si musel být obviněný jako řidič vozidla i bez poučení vědom. Žalovaný však nepochopil námitku žalobce, která spočívala nikoliv v absenci poučení o následcích odepření dechové zkoušky, ale v absenci poučení o možnosti odepřít dechovou zkoušku.

[13] Následně žalobce v žalobě namítal nesprávné užití měřicího zařízení. Žalobce v průběhu správního řízení uvedl, že před provedením dechové zkoušky pil ovocný džus. Žalovaný k tomu uvedl, že od naměřené hodnoty byla odečtena hodnota 0,24 ‰, kdy tato odchylka v sobě zahrnuje všechny faktory, které by mohly ovlivnit přesnost měření. Takové vyjádření však není pravdivé, neboť v návodu k obsluze, který žalobce navrhl provést jako důkaz, což žalovaný odmítl bez přesvědčivého odůvodnění, je uvedeno, že pití ovocného džusu může způsobit nepřesnost měření vyšší, než je přípustná odchylka.

[14] Žalovaný konstatoval, že skutečnost, že by žalobce pil ovocný džus, nebyla prokázána. Je však zapotřebí brát v potaz skutečnost, že žalobce nemá jak toto své tvrzení prokázat, neboť v místě kontroly nebyl žádný nestranný svědek, a tedy ani nemůže existovat jiný důkaz než tvrzení žalobce. Takovému tvrzení však nasvědčují výpovědi policistů, ze kterých vyplývá, že neměli po celou dobu kontroly žalobce pod dohledem, tedy i pokud pil ovocný džus, toto by neviděli. Naopak, pokud by policisté věděli, že návod k obsluze měřicího zařízení klade určitá omezení na testovanou osobu (např. že nesmí před měřením pít ovocný džus nebo kouřit), museli by v rámci úkonu provedení měření po dobu několika minut před samotným měřením tuto osobu sledovat, zda nepije ovocný džus, případně ji vyzvat, aby se zdržela takového jednání. Už samotný fakt, že by se policisté museli ujistit o tom, že po určitou dobu osoba, kterou mají v úmyslu testovat na zjištění alkoholu v dechu, by byl součástí kontroly, a tedy by o tomto vypovídali; což neučinili.

[15] Žalobce vznesl v odvolání námitku podjatosti oprávněné úřední osoby, Zdeňka Gerži, který věc projednával u správního orgánu prvního stupně. Žalovaný

k tomu uvedl, že jestliže v odvolacím řízení obviněný stále namítá podjatost oprávněné úřední osoby, odvolací správní orgán k tomu uvádí, že tato otázka není předmětem tohoto odvolacího řízení, a tedy se k ní nebude blíže vyjadřovat.

[16] To je podle názoru žalobce chyba. Žalobce se k tomu odkazoval na rozsudek NSS č. j. 7A 192/2000-76 ze dne 11. 3. 2004. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[17] **Ve vyjádření** žalovaný k uvedeným žalobním námitkám konstatoval, že tyto vycházejí z neznalosti obsahu spisového materiálu správního orgánu I. stupně a žalovaného. Vyznačení právní moci na rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vyznačeno na základě doručení rozhodnutí za využití § 24 odst. 1 správního řádu, tedy fikcí, nikoliv tedy na základě doručení rozhodnutí žalobci.

[18] Taktéž další žalobní námitky jsou vyvráceny spisovým materiálem správních orgánů. Je zcela zřejmé, že žalobní námitky jsou zcela totožné s námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, se kterými se žalovaný ve svém rozhodnutí o odvolání řádně a v dostatečném rozsahu vypořádal. Právní zástupce žalobce vycházel zcela zjevně z obsahu odvolání, aniž by se blíže zabýval relevantností důvodů tam uvádějících, které jsou, jak výše uvedeno, spisovým materiálem vyvráceny.

[19] Žalovaný byl přesvědčen, že přestupkové řízení proběhlo v souladu se správním řádem, žalobce nebyl na svých procesních právech krácen, nýbrž se o svá práva připravil svou, případně zmocněncovou, obstrukční činností. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[20] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 10. 4. 2014.

[21] Podle oznámení přestupku ze dne 5. 6. 2013 byl zjištěn přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b), odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Podle úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 4. 6. 2013, který žalobce nepodepsal a nesouhlasil s ním, žalobce sdělil osobní údaje, telefonní kontakt a doručovací adresu. V záznamu byl popsán průběh zjištění přestupku, kde mimo jiné žalobce uvedl, že žádný alkohol nepil, a že lékařské vyšetření s odběrem krve nežádá, naposled pil alkohol 3. 6. 2013 od 21 do 24 hodin, kdy vypil 2 piva Svijany, zřejmě jedenáctistupňová a pár panáků Captain Morgan.

[22] V úředním záznamu Policie ČR ze dne 4. 6. 2013 byl popsán průběh zjištění přestupku, kdy žalobce vydal přední a zadní registrační značky 4M5 3847 dobrovolně a na obvodním oddělení Policie ČR Zábřeh mu byl vystaven úřední záznam o vydání věci. Protože z dechu žalobce byl cítit alkohol, byl vyzván hlídkou k provedení orientační dechové zkoušky. Řidič se ve vozidle nacházel sám, byl mu

zadržen řidičský průkaz a zakázána další jízda. Součástí spisu je kalibrační protokol přístroje Dräger Alcotest 7510 s datem kontroly 28. 3. 2013. Podle výstupu z přístroje dne 4. 6. 2013 v 14:10:18 bylo v dechu žalobce naměřeno 0,71 ‰ a podle výstupu z téhož přístroje v 14:17:10 byla naměřena 0,76 ‰.

[23] Ze správního spisu soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil, že dne 14. 6. 2013 vydal Městský úřad Zábřeh oznámení o zahájení řízení a předvolání, na základě oznámení Policie ČR a předvolal žalobce k ústnímu jednání na 10. 7. 2013 v 10:00 hodin. Žalobce dne 13. 6. 2013 zmocnil ke svému zastupování společnost FLEET Control, s. r. o.

[24] Dne 18. 6. 2013 bylo zástupci sděleno, že došlo k zahájení přestupkového řízení a došlo k předvolání obviněného. Dne 17. 6. 2013 společnost FLEET Control, s. r. o. zmocnila pana P. K. k zastupování žalobce ve správním řízení.

[25] Ústní jednání bylo zahájeno dne 10. 7. 2013 v 15:10 hodin, na základě telefonické omluvy o odložení ústního jednání z původně zařazených 10:00 hodin, pouze za přítomnosti zmocněnce p. K.. Zmocněnec k přestupkům, které byly obviněnému kladeny za vinu, uvedl, že před vyjádřením k věci samotné vznáší námitku podjatosti oprávněné úřední osoby pana Z. G.. Dne 18. 7. 2013 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění podané námítky, ve které bylo namítáno, že „...oprávněná úřední osoba před samotným projednáním věci a před provedením důkazních prostředků konstatovala, že dle jejího názoru je obsah spisového materiálu dostatečný k prokázání viny obviněného. Před samotným projednáním věci, kdy se zmocněnec seznamoval se spisovou dokumentací, uvedl, že dle jeho názoru se zřejmě nic nestalo, neboť odůvodnění skutečností, že by se něco stalo (v kontextu rozmluvy „že obviněný spáchal přestupek“) nemá ve spisové dokumentaci oporu. Na to oprávněná úřední osoba, pan Z. G., reagovala tak, že dle jeho názoru se něco stalo (v kontextu rozmluvy „že obviněný spáchal přestupek“). To je ovšem dle zmocněnce naprosto nepřípustným porušením základních právních principů, neboť takovéto vyjádření je projevem apriorní vůle úřední osoby rozhodnout o vině, tedy naprostým kontrastem k nestrannému přístupu k vedenému řízení a ctění presumpce neviny.“

[26] Dne 19. 7. 2013 se oprávněná úřední osoba vyjádřila k námitce podjatosti, načež dne 25. 7. 2013 vydal Městský úřad Zábřeh usnesení, kterým úřední osobu, pana Z. G., nevylučuje z projednávání a rozhodování ve věci podezření ze spáchání přestupků.

[27] Městský úřad Zábřeh dne 20. 8. 2013 předvolal obviněného i svědky p. Mináře a p. Šebestu k ústnímu jednání na 16. 9. 2013 v 8:30 hodin.

[28] Během tohoto ústního jednání bylo žalobci sděleno obvinění z přestupků výše citovaných. Svědek M. M. ve své výpovědi uvedl, že zastavil osobní vozidlo Škoda Pickup, protože řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Po vyzvání k předložení dokladů žalobce předložil pouze řidičský průkaz, ostatní

doklady neměl u sebe. Po provedení lustrace vozidla podle registrační značky bylo zjištěno, že registrační značky, které byly upevněny na kontrolovaném vozidle, byly přiděleny vozidlu Volkswagen Transporter. Svědek provedl lustraci podle VIN kontrolovaného vozidla Škoda, kdy zjistil, že tomuto byly přiděleny jiné registrační značky. Na dotaz žalobce odpověděl, že s vozidlem provádí nějakou operaci, a proto z tohoto vozidla tyto značky sundal, aby nejel s vozidlem bez registračních značek a „nacvakl“ na ně registrační značky z jiného vozidla. K důvodům žalobcovy jízdy se nebyl svědek schopen již blíže vyjádřit. Vozidlo bylo fotograficky podle svědka zadokumentováno ještě před tím, než byly demontovány registrační značky. Kontrolovaný řidič byl pak převezen služebním vozidlem na obvodní oddělení Policie ČR v Zábřehu, kde byl vyzván i k provedení dechových zkoušek. S řidičem byl sepsán úřední záznam o podání vysvětlení s tím, aby se vyjádřil ke skutečnostem zjištěných při kontrole. Žalobci byl zadržen řidičský průkaz a byl vyzván k vydání registračních značek, což učinil. Žalobce po sepsání úředního záznamu ho odmítl podepsat. Záznamy o výsledcích dechových zkoušek žalobce podepsal. K dotazům zmocněnce svědek uvedl, že vozidlo žalobce zastavil asi uprostřed předmětné komunikace, při levém okraji vozovky, kdy již při příjezdu vozidla, které sjíždělo ze svahu, bylo vidět, že žalobce není připoután a nebyl připoután ani v době zastavení vozidla. Místo zastavení vozidla svědek vyznačil do přiložené mapy. Po námitce zmocněnce, že došlo ke změně skutkového stavu a kde byla zcela vágní formulace, kde k přestupku došlo, což nastalo díky výpovědi zasahujícího policisty (podle zmocněnce v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4As 28/2010 – 56, kdy bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu, protože místo spáchání přestupku bylo definováno jenom ulicí a nijak blíže nebylo určeno). Podle zmocněnce se formulace obvinění musí změnit a namítl, že mu nebyla dána pětidenní lhůta pro přípravu k řízení. Správní orgán upřesnil, že místo spáchání přestupku bylo v ulici Zahradní v Zábřehu a bylo dostatečně upřesněno svědkem Minářem při ústním jednání. Nic nebrání kladení otázek svědkovi, protože místo přestupku a výhledové podmínky v tomto místě lze ověřit, například místním šetřením. Zmocněnec žalobce navrhnul, aby se pokračovalo v ústním jednání po ohledání místa přestupku. Svědek O. Š. podle výpovědí věděl, že kolega M. předepsaným způsobem zastavil osobní vozidlo řízené žalobcem. Žalobce kolegovi ke kontrole předložil pouze řidičský průkaz, další doklady neměl u sebe. Kontrolou bylo zjištěno, že na vozidle byly jiné než přidělené registrační značky, což bylo zjištěno provedenou lustrací. Byla pořízena fotodokumentace vozidla s těmito značkami. Poté je žalobce vozidla oddělal a odjel s policisty na obvodní oddělení Policie ČR v Zábřehu. Žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a neměl u sebe zdravotní potvrzení o tom, že je nemůže užívat. Na obvodním oddělení se pak na výzvu svědka O. Š. podrobil i dechové zkoušce, které byly provedeny opakovaně a obě byly pozitivní. S výsledky zkoušek žalobce souhlasil a nežádal lékařské vyšetření. Kolega provedl výslech, kterému byl přítomen i svědek O. Š., žalobce pak odmítl záznam podepsat. Skutečnost, že žalobce nebyl připoután pásem, svědek viděl sám, když vozidlo přijíždělo k nim, viděl to asi na vzdálenost 7 metrů (odpověděl na dotaz zmocněnce). Na dotaz zmocněnce, zda může upřesnit místo zastavení a kontroly vozidla a vyznačit ho do předložené mapy, svědek uvedl, že vozidlo bylo zastaveno a kontrolováno za vjezdem k provozovně, kdy se jedná o příjezdovou cestu a kde je i odstavná plocha, tato vede od pozemní komunikace



vpravo do svahu. K otázce (není jasné, zda šlo o otázku zmocněnce nebo správního orgánu), kde byl přítomen v době kontroly vozidla, svědek odpověděl, že se nacházel vedle kolegy a byl stále přítomen na místě, s řidičem komunikoval kolega. K otázce zmocněnce o čem byl kontrolovaný řidič poučen, svědek odpověděl, že byl poučen o svém právu odmítnout výpověď, poté co bylo zjištěno podezření z jeho přestupkového jednání, tedy na místě kontroly. Zmocněnec prohlásil, že další otázky, případně žalobci položí po provedeném místním šetření místa kontroly. K protokolu jsou připojeny mapy a vyznačené místo přestupku. Téhož dne vydal Městský úřad Zábřeh předvolání k provedení místního šetření na 7. 10. 2013 v 13:30 hodin.

[29] Dne 23. 9. 2013 byla Městskému úřadu Zábřeh doručena omluva z ústního jednání od pana K., ve které sděluje, že ve stanovený den je na dovolené v USA a dokládá výpis rezervace elektronickou letenku a fakturu za úhradu letenek. Stejného dne vydal Městský úřad Zábřeh předvolání k místnímu šetření na 16. 10. 2013 v 13:30 hodin.

[30] Dne 1. 10. 2013 zaslal zmocněnec obviněného Městskému úřadu Zábřeh omluvu z ústního jednání, které se mělo konat 16. 10. 2013 v 13:30 hodin, jelikož mu jednání koliduje s jiným ústním jednáním, ke kterému byl dříve předvolán, a v příloze toto předvolání doložil.

[31] Městský úřad Zábřeh tedy dne 8. 10. 2013 ústní jednání o místním šetření odročil na 29. 10. 2013 v 8:30 hodin.

[32] V den místního šetření, tedy 29. 10. 2013 v 5:16, odeslal pan K. elektronickou omluvu z ústního jednání, jelikož mu bylo vykradeno vozidlo, kterým se chtěl k ústnímu jednání dostavit, avšak na základě této skutečnosti byl povinen setrvat na místě činu do příjezdu Policie ČR, což bylo dne 13. 11. 2013 ověřeno na základě sdělení Policie ČR.

[33] Místní šetření bylo započato 29. 10. 2013 v 8:30 hodin na místní komunikaci ulice Zahradní v obci Zábřeh, u domu č. o. 8. Z předvolaných se tohoto jednání účastnil pouze svědek M. M. a za Městský úřad Zábřeh referent oddělení dopravy Z. G.. Na základě místního šetření byla pořízena fotodokumentace, byla změřena šíře vozovky a na místě bylo ověřeno, že „...pouhým pohledem na projíždějící vozidla bylo zjištěné, zda řidiči těchto vozidel jsou připoutáni či nikoliv.“ Svědek pan M. na místě místního šetření označil stanoviště hlídky a také místo, kde došlo k zastavení vozidla, které řídil obviněný. Dále uvedl, že zastavování tohoto vozidla prováděl osobně a jednání řidiče sledoval až do doby zastavení vozidla, kdy bylo zřejmé, že tento nebyl za jízdy bezpečnostním pásem připoután, což bylo zjištěné z toho, že řidič měl na sobě bílé tričko.

[34] Městský úřad Zábřeh dne 30. 10. 2013 nařídil náhradní termín ústního jednání na 20. 11. 2013 v 8:30 hodin. Během ústního jednání se zmocněnec seznámil s přestupkovým spisem Policie ČR a dalším spisovým materiálem, který byl doplněn v průběhu přestupkového řízení, včetně protokolu o místním šetření ze dne 29. 10. 2013 a došlo k výsledku svědků. Na závěr správní orgán stanovil lhůtu pro

vyjádření obviněného na 29. 11. 2013, po jejímž uplynutí bude správním orgánem přistoupeno k vydání rozhodnutí ve věci. Svědek M. M. ve své výpovědi dne 20. 11. 2013 k otázkám zmocněnce uvedl, že žalobce byl vyzván k provedení dechové zkoušky kolegou Š., svědek M. u toho byl přítomen. Žalobce dechovou zkoušku neodmítl, byla provedena dvakrát, s výsledky žalobce souhlasil, záznamy o dechových zkouškách podepsal, nežádal provedení lékařského vyšetření, včetně odběru krve, kdy o této možnosti jej rovněž poučil svědkův kolega. K otázce zda se vyjádřil řidič k tomu, že by pozitivní výsledek dechové zkoušky očekával respektive, že by předtím požil alkoholický nápoj, svědek uvedl, že ano, že něco takového žalobce uvedl, respektive uvedl, že den před tím požíval alkoholické nápoje, a to rovněž uvedl do protokolu o podání vysvětlení. Žalobce byl poučen o právu odepřít výpověď na stanici před podáním vysvětlení, této možnosti nevyužil, k věci se vyjádřil do protokolu, pak mu bylo umožněno si zavolat, kdy po tomto telefonátu odmítl úřední záznam o podání vysvětlení podepsat. Svědek si již nepamatoval, jaký časový úsek mohlo uplynout mezi zastavením vozidla a provedením dechové zkoušky. Po zastavení vozidla byla provedena prohlídka a dokumentace vozidla, šetření a lustrace v evidencích, byly demontovány dopravní značky a poté byl žalobce převezen na obvodní oddělení v Zábřehu a zde byl vyzván k provedení dechové zkoušky. V průběhu kontroly a šetření na místě kontroly kontrolovaný řidič byl stále v blízkosti policistů, střídavě řidiče policisté hlídali. Po zastavení vozidla, kdy zpočátku v něm hledal žalobce doklady, z něj vystoupil a pak se do vozidla už nevrátil a už v něm nebyl, uvedl svědek k otázce zmocněnce, jestli se žalobce během nějaké doby vrátil do vozidla a bral si nějaké věci. K dalším dotazům zmocněnce svědek uvedl, že na stanici byl žalobce převezen služebním vozidlem, pouta mu nebyla nasazena, žalobci byla zakázána další jízda, zadržen řidičský průkaz a vystaveno potvrzení. K dotazu zmocněnce, proč žalobce vezli na stanici, svědek odpověděl, že chtěli zadokumentovat přestupek a rovněž z důvodu provedení dechové zkoušky, neboť dechový analyzátor, který měli u sebe ve služebním vozidle, nebyl funkční. Nic nebylo řidiči zakazováno v průběhu celé kontroly, vzdálenost, na kterou viděl svědek žalobce, řídil bez užití bezpečnostních pásů, byla asi 40 m. Svědek s jistotou odpověděl, že po zastavení vozidla žalobce nepožil žádné alkoholické nápoje, měli jej stále pod dohledem.

[35] Svědek O. Š. k otázkám zmocněnce vypověděl, že si již nepamatuje, zda žalobce vyzval k dechové zkoušce on nebo kolega, těmto zkouškám se žalobce podrobil, výsledky dechových zkoušek podepsal. Před dechovou zkouškou byl žalobce poučen o tom, že ji může odmítnout, po dechových zkouškách o tom, že může požádat provedení lékařského vyšetření. Svědek si již nebyl jistý, co žalobce říkal o množství a době požitého alkoholu. Na otázku, kdy byl žalobce poučen o právu odepřít výpověď, svědek uvedl, že si nepamatuje, kdy to přesně bylo. Svědek popsal, co se dělo od zastavení vozidla do první dechové zkoušky, a že probíhala kontrola a řidič byl stále pod dohledem policistů. Žalobce byl převezen na stanici služebním vozidlem, pouta mu nebyla nasazena, byla mu zakázána slovně další jízda a zadržen řidičský průkaz ihned po provedení dechové zkoušky. Žalobce vezli policisté na stanici za účelem podání vysvětlení, jinak mu v průběhu kontroly nic nezakazovali. Vzdálenost, na kterou svědek viděl žalobce řídit bez užití bezpečnostních pásů, nemohl svědek upřesnit, ale pamatoval si, že měl žalobce

světlou (bílo-šedou) mikinu s kapucí a na té bylo dobře vidět, že není připoután. Svědek znovu potvrdil, že žalobce nemohl v průběhu kontroly požit žádné alkoholické nápoje. Dechová zkouška byla prováděna na stanici, protože analyzátor ve vozidle Policie ČR byl vybitý a tedy nefunkční. Zmocněnec si po skončení jednání vyžádal kopii části spisového materiálu, včetně protokolu o místním šetření.

[36] Dne 2. 12. 2013 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření k provedenímu dokazování v obtížně čitelné podobě písma, podle pana K. zasláno z Japonska (doplněno v témže fontu písma 10. 12. 2013). Následující den byla doručena plná moc žalobce, ve které zmocňuje P. K. k zastupování ve všech stupních řízení, tedy i před správním soudem a dne 5. 12. 2013 pořádal tento zmocněnec o doručování na elektronickou adresu ...

[37] Dne 13. 12. 2013 vydal Městský úřad Zábřeh rozhodnutí, ve kterém shledával žalobce vinným ze spáchání přestupků výše citovaných a obviněnému uložil pokutu ve výši 12 000 Kč, zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně měl za dostatečně prokázané zjištěním hlídky policie podle úředního záznamu, fotodokumentaci vozidla v době kontroly i na základě pořízených karet předmětných vozidel z centrálního registru vozidel ze dne 13. 6. 2013 spáchání přestupku a rovněž, že žalobce na místě kontroly policistovi nepředložil osvědčení o registraci vozidla, tedy od vozidla, které řídil a současně také nepředložil doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Správní orgán I. stupně neměl rovněž žádné pochybnosti o tom, že žalobce řídil předmětné vozidlo v době, kdy byl ovlivněn alkoholem, což bylo prokázáno dechovými zkouškami provedenými certifikovaný dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510. Při postupu v souladu s metodikou Českého metrologického ústavu č. 114 – MP – C008 – 08 a metodikou Ministerstva dopravy č. j. 285/2009 – 160 – OST při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátorů alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši až do 0,24 ‰, tak byla u žalobce prokázána hladina alkoholu v krvi minimálně ve výši 0,47 g/kg (promile). Správní orgán I. stupně neměl pochybnosti o tom, že žalobce nebyl při jízdě připoután bezpečnostním pásem, což bylo na místě kontroly za denního světla nepochybně zjištěné pouhým pohledem tedy bez použití dalších technických pomůcek, a to po celou dobu, kdy bylo zastavováno vozidlo v dohledu až do jeho úplného zastavení na místě kontroly. Správní orgán nepochyboval o věrohodnosti obou svědků, kteří v době kontroly vykonávali dohled nad silničním provozem v souladu s výkonem jejich služebních povinností. Nelze předpokládat, že pokud by skutečnost spolehlivě nezjistili, tak by ji uváděli do zpracovaných písemností a svědeckých výpovědí. Obhajobu zmocněnce žalobce správní orgán vyhodnotil jako zcela účelovou, když zpochybňoval věrohodnost svědků a jejich postup označuje za protizákonný, což odůvodnil rozpory ve svědeckých výpovědích s úředním záznamem policisty. Tyto rozpory hodnotil správní orgán jako nepodstatné a to, že si svědci na některé věci přesně nepamatovali, lze vzhledem k době, která uplynula od doby kontroly, pochopit. Další návrhy žalobce hodnotil správní orgán jako nepodložené a obstrukční, sám žalobce měl možnost v průběhu přestupkového řízení se opakovaně vyjádřit ke všem skutečnostem, které mu byly kladeny za vinu,

tohoto práva opakovaně nevyužil a k nařízeným ústním jednáním, ke kterým byl předvolán se ani v jednom případě nedostavil. K věci se vyjádřil pouze při šetření, a to do protokolu o podání vysvětlení, kde mimo jiné rovněž uvedl, že lékařské vyšetření s odběrem krve nežádá. Protokol pak odmítl podepsat, ale z obsahu je zřejmé, že se jednalo o vyjádření žalobce, neboť jsou zde uvedeny skutečnosti, které policistovi nemohly být známy. Stejně tak odmítl žalobce podepsat i úřední záznam o vydání věci, aniž by uvedl důvod odmítnutí, kdy na obou písemnostech pouze uvedl: „Nesouhlasím, nepodepíšu“. Obdobně postupoval i 13. 6. 2013, kdy mu byly vráceny registrační značky, které neoprávněně užil na jiném vozidle, zdráhal se podepsat i potvrzení o vydání těchto registračních značek. Pokud žalobce zpochybňuje prostřednictvím zmocněnce výsledky provedených dechových zkoušek, které byly provedeny až poté, co byl žalobce převezen na obvodní oddělení Policie ČR v Zábřehu, tím, že žalobce po celou dobu kontroly popíjel džus a kouřil, tak toto tvrzení hodnotil správní orgán jako velmi nepravděpodobné, neboť tuto skutečnost sám žalobce nikde neuvedl, a to jak v průběhu silniční kontroly, pak ani při dokumentaci přestupku a lze mít za to, že tato skutečnost je dodatečně uváděna pouze za účelem zpochybnění výsledků provedených dechových zkoušek. Navíc užíváním nezávadného džusu by nepochybně nebyla způsobena žádná koncentrace alkoholu v dechu žalobce. Určité zkreslení výsledku dechové zkoušky z důvodu kouření je možné, avšak správní orgán má pochybnosti o tom, že bylo žalobci v prostorách budovy policie umožněno těsně před provedením dechové zkoušky kouřit, když je toto v prostorách budovy policie zakázáno. Ovlivnění žalobce alkoholem bylo proto spolehlivě prokázáno provedenými dechovými zkouškami a správní orgán o jejich objektivitě neměl žádné pochybnosti. Pokud žalobce nesouhlasil se správností výsledku dechových zkoušek, měl možnost požádat o provedení odborného lékařského vyšetření, což však neučinil, ačkoliv byl na tuto skutečnost policisty upozorněn. K napadání způsobu provedení místního šetření zmocněncem správní orgán uvedl, že bylo provedeno pouze za účelem zjištění výhledových poměrů a zjištění přesného místa kontroly, kdy k tomuto jednání byl opětovně předvolán i žalobce, mohl se dostavit, což však neučinil, tedy svého práva nevyužil. Navíc se jedná o neměnný stav, kdy si může výhledové poměry sám žalobce, případně jeho zmocněnec ověřit. Je otázkou, proč zmocněnec při ústním jednání 20. 11. 2013 nepožadoval, aby se mohl osobně o těchto výhledových poměrech na místě kontroly přesvědčit, což by mu správní orgán nepochybně umožnil. Návrhům žalobce správní orgán nevyhověl, neboť měl za dostatečně zjištěný skutečný stav věci, jak bylo uvedeno výše a jednání zmocněnce hodnotil jako obstrukční, neboť byl na základě neustálých průtahů vyvolaných ze strany zmocněnce přesvědčen, že jsou uplatňovány za účelem znemožnění projednání věci do doby zániku odpovědnosti za přestupky, kterých se žalobce nepochybně dopustil. Zbytečné průtahy byly způsobeny jak nedůvodným vznesením námítky podjatosti oprávněné úřední osoby při prvním ústním jednání, kterou podal zmocněnec místo toho, aby se po seznámení s přestupkovým spisem k věci vyjádřil. Při ústním jednání 16. 9. 2013 zcela nepodloženě namítal, že nelze pokračovat v ústním jednání, a to po vyjádření svědka M. M., který na ulici Zahradní v obci Zábřeh upřesnil místo zastavení a kontroly vozidla žalobce, což odůvodňoval tím, že se zcela změnila dosavadní znalost zmocněnce o místu spáchání přestupku, přestože k tomuto nepochybně došlo při řízení vozidla právě na místní pozemní komunikaci ulice

Zahradní v obci Zábřeh, a to až do zastavení tohoto vozidla hlídkou policie. Správní orgán vyhověl žádosti zmocněnce o ohledání místa přestupku. Zmocněnec žádal o odložení místního šetření, což odůvodňoval tím, že není dnešního dne vybaven potřebnou technikou a prostředky, byť fotoaparát a měřidlo měl k dispozici správní orgán. Pak se z ústního jednání 7. 10. 2013 omluvil z důvodu dovolené v USA, následně i z ústního jednání 16. 10. 2013 z důvodu kolize jednání na Městském úřadu Slavkov u Brna. K ústnímu jednání se zmocněnec ani žalobce nedostavili 29. 10. 2013, kdy bylo provedeno místní šetření, kdy se zmocněnec omluvil z důvodu zjištěného vloupání do vozidla, kdy pouze tento důvod hodnotil správní orgán jako zcela opodstatněný. Dne 20. 11. 2013, kdy byly provedeny znovu výslechy svědků, a zmocněnec byl seznámen s protokolem o místním šetření, se však k podkladům již žádným způsobem nevyjádřil, přestože mu byla poskytnuta přiměřená doba k seznámení se s doplněným přestupkovým spisem. Vyjádření pak zaslal až 2. 12. 2013, elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, údajně z Japonska, ve formátu písma obtížně čitelného, nikoliv jako textový dokument, nýbrž jako obrázek a poté 9. 12. 2013 i prostřednictvím pošty ve stejném formátu, čímž zřejmě účelově správnímu orgánu ztížil seznámení se s tímto podáním, což dokládá i to, že další písemnost, kterou správnímu orgánu zaslal 2. 12. 2013, byla ve standardním formátu písma. Stejně účelově hodnotí správní orgán i zplnomocnění z 29. 11. 2013, kterým žalobce zplnomocnil k zastupování v přestupkovém řízení pana P. K. jako fyzickou osobu. Jedná se o stejnou osobu, která byla společností FLEET Control, s. r. o., pověřena k zastupování žalobce v přestupkovém řízení. Správní orgán tak předpokládal, že i toto bylo činěno účelově tak, aby správnímu orgánu bylo znesnadněno doručování, neboť zmocněnec má v registru obyvatel uvedenou doručovací adresu mimo území České republiky, a to na adrese C. A., No. 9, P. 1, E. T. de C. (S. C. de T.). Vzhledem k tomu, že tento zmocněnec se zabýval zastupováním klientů na území ČR, a to jako zástupce společnosti FLEET Control, s. r. o., případně jako fyzická osoba, kdy se prokazatelně převážně zdržuje na území ČR, bude správní orgán proto nadále písemnosti zmocněnci doručovat na doručovací adresu, kterou uvedl ve svém podání 29. 11. 2013, tedy na e-mailovou adresu o.@zástupce.eu a také na adresu jeho trvalého pobytu.

[38] Dne 13. 1. 2014 zmocněnec obviněného potvrdil přijetí rozhodnutí a dne 27. 1. 2014 podal obviněný odvolání do rozhodnutí proti rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, které potvrdil 3. 2. 2014. Dne 17. 3. 2014 došlo k doplnění původního blanketního odvolání ze strany obviněného, ve kterém namítal, že „...termín místní šetření správní řád nezná a je jako důkaz proveden v rozporu s právními předpisy, dále také tím, že výslech svědků byl proveden správním orgánem prvního stupně mimo ústní jednání, nadto bez přítomnosti řádně omluveného zmocněnce, proběhly v rozporu s právem na spravedlivý proces, především nebyla dána možnost zmocněnce provést výslech svědků a klást daným svědkům v této souvislosti otázky.“ Dále namítá nesprávné užití měřicího zařízení (v rozporu s návodem na jeho použití), podjatost oprávněné úřední osoby Z. G., nesrovnalosti mezi výpověďmi svědků a úředním záznamem Policie ČR, tedy jejich nevěrohodnost.

[39] Dne 10. 4. 2014 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, podle odůvodnění „místní šetření bylo zákonné, jelikož bylo součástí ústního jednání, ke kterému bylo předvoláním vyrozuměno o jeho konání.“

[40] Co se týče námitky ohledně nedodržení technických podmínek při provedení dechové zkoušky, „...muselo by být nejprve takovéto jednání, tudíž pití džusu a kouření prokázáno, tedy odvolací orgán je ve shodě se správním orgánem prvního stupně. To samé platí ohledně námitky, která směřovala k donucení vykonání dechové zkoušky a nepoučení o jejím odepření.“

[41] Námitku nevěrohodnosti svědků odvolací orgán shledal za nedůvodnou tím, že „...ze spisu nevyplývá, že by svědci jednali nestandardním způsobem a to, že si nemohou vzpomenout na některé detaily průběhu šetření přestupku, nesvědčí o jejich zaujatosti vůči obviněnému, ale o tom, že člověk postupem času zapomíná, což je zcela běžné.“

[42] Jestliže v odvolacím správním řízení obviněný stále namítá podjatost oprávněné úřední osoby správního orgánu prvního stupně, žalovaný k tomu uvedl, že tato otázka není předmětem odvolacího řízení, a tedy se k ní nebude blíže vyjadřovat, nadto ze spisu vyplývá, že o této námitce bylo již rozhodnuto usnesením Městského úřadu Zábřeh.

[43] Žalovaný neakceptoval zastoupení žalobce panem P. K. v odvolacím řízení, které odůvodnil tím, že jmenovaný vystupuje jako obecný zmocněnec v řízeních o přestupku opakovaně, což je odvolacímu správnímu orgánu známo z jeho úřední činnosti. Žalovaný přitom plně respektuje právo na obhajobu obviněného, která zahrnuje volbu zástupce dle jeho uvážení. Pochybnosti o účelu zastoupení však přináší již samotná volba zmocněnce s bydlištěm v Praze, ačkoli obviněný sám má trvalý pobyt v sídle správního orgánu prvního stupně. Toto zastoupení přímo ohrožuje právem chráněné zájmy, neboť zmocněnec se v jedné ze svých opakovaných omluv výslovně vyjádřil, že zpravidla jezdí rychlostí kolem 200 km/h, což je přímo hazard s lidskými životy. K uvedenému přistupuje také to, že způsoby obhajoby používané panem P. K. jako zmocněncem nejen v tomto, ale i v ostatních případech, jsou zjevně obstrukční. Kromě opakovaných a často nepodložených omluv z jednání spočívají obstrukce také v žádosti o doručování písemností na elektronické adresy, kdy však přijetí doručovaných písemností způsobem stanoveným správním řádem nepotvrzuje, v adrese pro doručování vedené v evidenci obyvatel v zahraničí, na které písemnosti nepřebírá, přičemž se na ní zřejmě ani fyzicky nezdržuje, neboť zásilky z jeho strany jsou zasílány s podacím razítkem z Prahy. Z těchto důvodů se žalovaný rozhodl, že rozhodnutí o odvolání bude doručeno pouze žalobci, který v průběhu řízení v prvním stupni zasílané písemnosti přebíral. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno 23. 4. 2014. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil, jak se skutkovým tak i právním závěrem prvoinstančního správního orgánu. Spáchání přestupku bylo žalobci v řízení řádným způsobem v potřebném rozsahu prokázáno, správní orgán I. stupně ve výroku svého rozhodnutí přestupek správně právně kvalifikoval a rovněž jasným a srozumitelným způsobem v potřebném rozsahu výrok svého rozhodnutí odůvodnil. Na základě

fotodokumentace a výpisu z centrálního registru silničních vozidel je nepochybné, že na vozidle Škoda byly umístěny tabulky s jinou registrační značkou než byla vozidlu přidělena. Dvěma shodující se svědeckými výpověďmi byla prokázána skutečnost, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a neměl u sebe, respektive hlídce nepředložil ke kontrole osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Ovlivnění alkoholem v průběhu řízení vozidla Škoda bylo žalobci prokázáno provedenou dechovou zkouškou. Obviněný ani jeho zástupce se nijak v průběhu řízení v I. stupni věci nevyjádřili. Podle žalovaného nelze k obsahu písemnosti označené Vyjádření k provedení dokazování ze dne 30. 11. 2013 přihlížet, neboť vzhledem k použitému typu písma, který byl zvolen zjevně záměrně a účelově, není možné jednoznačně zjistit, co je obsahem tohoto vyjádření. Podle žalovaného správní orgán I. stupně provedl důkazy potřebné ke zjištění stavu věci v souladu s § 3 správního řádu. Žalovaný žalobce uvědomil v žalobou napadeném rozhodnutí o tom, že jeho zastoupení panem P. K. na základě plné moci ze dne 29. 11. 2013 pro účely doručování písemností v tomto odvolacím řízení považuje za neúčinné.

[44] Jelikož rozhodnutí o odvolání je prvním a jediným úkonem odvolacího správního orgánu v tomto řízení, považoval žalovaný vyrozumění žalobce o neúčinnosti zastoupení právě v jeho odůvodnění za dostatečné. Rozhodnutí o odvolání bude doručeno pouze žalobci, který v průběhu řízení v prvním stupni naopak písemnosti mu zasílané přebíral. Vzhledem k novelizaci na věc dopadajících právních předpisů provedl žalovaný v napadeném rozhodnutí změny, spočívající v terminologickém upřesnění pojmů používaných v těchto právních předpisech, přičemž skutkové podstaty projednávaných přestupků zůstaly zachovány. S ohledem na časovou působnost zákona o přestupcích podle § 7 odst. 1 se použije znění účinné ke dni spáchání přestupku, neboť pozdější zákon nebyl pro pachatele příznivější.

[45] Po tomto rozhodnutí žalobce dne 27. 5. 2014 zmocnil ke svému zastupování pana J. B., který dne 5. 6. 2014 nahlédl do správního spisu. V žalobě žalobce namítá, že až tímto nahlédnutím do spisu mu bylo doručeno rozhodnutí o přestupku, tudíž že rozhodnutí bylo doručeno až po zániku odpovědnosti za spáchaný přestupek.

[46] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[47] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo, neboť přestupek byl spáchán 4. 6. 2013 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 14. 4. 2014.

[48] Soud konstatuje, že skutkové podstaty přestupků podle účinné právní úpravy existují i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupků v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[49] Spornou byla otázka správnosti aplikace institutu spočívajícího v zákazu zneužití práva.

[50] Správní orgán je podle zdejšího soudu oprávněn a povinen posuzovat existenci a platnost úkonů, mezi něž patří plná moc, i když jde o soukromoprávní úkony. Jasná a pevná hranice mezi úkony soukromoprávními a veřejnoprávními neexistuje a procesní řády ve veřejném právu odkazují na ustanovení občanského zákoníku o plné moci a používají je. Toto pojetí dosvědčuje i judikatura. Například podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2010, čj. 7 Afs 130/2009-200 (všechny zde citované rozsudky jsou publikovány na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), k soukromoprávní absolutní neplatnosti úkonů, jež mají být základem daňové povinnosti, jsou všechny orgány veřejné moci povinny přihlídnout z úřední povinnosti v kterékoli fázi řízení. Soud proto konstatuje, že shledává, shodně s žalovaným, oprávnění správního orgánu posuzovat, zda úkon v řízení (zde zvolení zmocněnce) naplňuje znaky zneužití práva. A právě účinkem konstatování o zneužití práva je shledání tohoto úkonu jako absolutně neplatného (srov. Zdeněk Pulkrábek. *Zákaz zneužití práv v rozporu s jeho účelem*. Eurolex Bohemia, Praha 2007, např. str. 124, 62 - 63).

[51] Pro řádnou aplikaci institutu zneužití práva je podle zdejšího soudu v návaznosti na posledně citovanou literaturu a samotný institut zákazu zneužití práva a jeho obvyklou aplikaci použít objektivní a subjektivní test. To znamená, že pro správné použití institutu zákazu zneužití práva je třeba z řádně zjištěného skutkového stavu logicky vyvodit ze skutkových okolností případu vytvoření uměle vykonstruované situace, která má přinést žalobci užitek a kterou by žalobce jinak nevytvořil (objektivní test) a vyvodit záměr žalobce výhodu získat (subjektivní test, zjišťuje se úmysl), přitom je třeba zahrnout do hodnocení (mimoprávní) standardy chování jako je veřejný zájem (resp. dobré mravy, dobrá víra či obcházení zákona) a objektivní rozpor s nimi (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2011, čj. 76 A 3/2011 – 29 a zejména ze dne 5. 2. 2015, čj. 76 A 26/2013 – 48).

[52] V souzené věci vytvářel žalobce, resp. jeho zmocněnec situace jako především zrušení trvalého bydliště v České republice, poskytnutí adresy na Kanárských ostrovech, kde byl jako adresát neznámý, poskytování e-mailových adres, na které bylo problematické či nemožné doručování ap., popsane výše. Ve svém souhrnu všechna tato jednání a všechny události vytvářejí ucelený komplex procesní obstrukční taktiky, které je četným správním orgánům či správním (a nejen správním, ale i např. trestním) soudům známá a svědčí o účelovém, obstrukčním chování advokáta žalobce a jeho zmocněnce ve správním řízení. Mimo výše a ve správním spise v souzené věci jmenované spisové značky či čísla jednací věci projednávaných správními orgány a soudy, které se týkaly zmocněnce žalobce a jeho zástupce v soudním řízení správním, jde např. o věci sp. zn. 72 A 29/2014, sp. zn. 72 A 2/2014 (projednávané u zdejšího soudu) a celá řada mnohých dalších u zdejšího soudu i v rámci celé České republiky. Objektivní test tak byl podle soudu jednoznačně naplněn.

[53] Subjektivní test pak spočívá ve zjištění úmyslu, záměru žalobce získat výhodu, kterou by jinak žalobce nezískal. Jednání zmocněnců je přitom třeba přičítat zastoupenému. Záměrem žalobce v prodlužování řízení o přestupku je dosáhnout



svého nepotrestání, tj. uplynutí doby jednoho roku od spáchání přestupku bez toho, aby byl obviněný z přestupku uznán vinným, a to tak, že podle judikatury rozhodnutí o přestupku nabude v této lhůtě (podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích) právní moci. Součástí obvyklé taktiky zástupců žalobce, která vede k prodlužování přestupkového řízení, jsou obstrukce při doručování, projednávání přestupku, při dokazování. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. 9 As 162/2014 – 31, jde o procesní strategii, která je předem připravená a již je advokát zastupující žalobce i zmocněnec žalobce ve správním řízení dobře znám správním úřadům i soudům v rámci celé ČR. Výhodou, které úspěšným uplatněním takové taktiky žalobce získá, je nejen nepotrestání formou pokuty, ale i to, že mu nebudou zapsány body do evidence řidičů, což souvisí v budoucnu s dosažením počtu 12 bodů a následným odnětím řidičského oprávnění.

[54] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 As 27/2011 - 81, jde u zneužití práva o institut, který je nutno používat výjimečně. Soud souhlasí s tím, že při shledání zneužití práva správním orgánem či soudem jde o velmi významný zásah do práv jednotlivce. A právě souzená věc výjimečná je a do značné míry modelová, velice se podobající věci, kterou rozhodl pod čj. 9 As 162/2014 – 31 Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem, na který pro stručnost zdejší soud odkazuje. Nadto v prvně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud deklaruje v prvně citovaném rozsudku i právo státu na spravedlivý proces, s čímž se zdejší soud v souzené věci ztotožňuje.

[55] Soud se ztotožňuje i s úvahou žalovaného, že na zvolení zástupce, který svou funkci nevykonává řádně a vytváří obstrukce, je nutno dívat se tak, že si žalobce nezvolil žádného zmocněnce. S takovou úvahou soud souhlasí potud, pokud je prokázáno a v rozhodnutí odůvodněno, proč zmocněnec nemůže svou funkci vykonávat, ovšem taková úvaha musí být vždy spojena s aplikací institutu zneužití práva či jinou obdobnou úvahou, jako je ta o obcházení zákona apod. Použití dobrých mravů není ve správním právu zakotveno v zákoně ani se spojením dobrých mravů a správního práva příliš nezabývá judikatura, avšak je nutno konstatovat jednak to, že v některých doktrínách je neurčitý právní pojem „dobré mravy“ spojen právě s institutem zneužití práva. A již podle letitého rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (Boh. adm. 4488) „veřejný pokoj a řád znamená jednak souhrn právních norem a norem etických a společenských, jichž zachování podle dočasně panujících obecných názorů je podmínkou klidného a spořádaného soužití, jednak stav společnosti oněm normám odpovídající“ (srov. citaci v učebnici prof. Jiřího Hoetzela: Československé správní právo. 2. přepracované vydání. Praha 1937, s. 21).

[56] Nedůvodná je námitka žalobce, že v žádném zákoně není výslovně stanoveno, že správní úřad může zmocněnce žalobce odmítnout. Pramenem práva nejsou pouze právní předpisy, ale také právní principy. Při základních právních znalostech toto musí či by mělo být známo i zástupci žalobce v soudním řízení správním jakožto advokátu, který z titulu své profese tyto znalosti mít má.

[57] V souzené věci je dále sporný výklad neurčitého pojmu „náležitá omluva a řádný důvod“, jelikož se zástupce žalobce několikrát omluvil z ústního jednání.

Při několikáté omluvě správní orgán nepodřadil omluvu zástupce jako „náležitou“ a provedl ústní jednání bez jeho přítomnosti.

[58] Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, koná o přestupku správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

[59] Námitka žalobce, že věc byla projednána po zániku odpovědnosti za přestupek, je nedůvodná. Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno do vlastních rukou 14. 4. 2014, tj. dostalo se bezpochyby objektivně do jeho dispoziční sféry, a to před uplynutím lhůty podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť přestupek byl spáchán 4. 6. 2013. Tuto skutečnost ve své žalobě žalobce zcela pominul.

[60] Neopodstatněná je námitka, že bylo prováděno místní šetření nezákonně. Správní orgán omluvu žalobce z jednání 29. 10. 2013 akceptoval. Nic mu však nebránilo v tom, aby místní šetření se svědky – zakročujícími policisty - provedl. Místní šetření je přípustný důkaz. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Jde o demonstrativní výčet, nikoli úplný. O místním šetření pojednává § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí), nejde proto o institut, který zákon vůbec nezná. Jde o obecný institut v právu, nikoli o speciální. Navíc se při správním trestání použijí instituty trestního řízení analogicky (např. zahlazení – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, čj. 8 As 82/2010 - 55, pokračování v trestném činu – srov. Prášková, H. Základy odpovědnosti za správní delikty. 1. vydání. Praha. C. H. Beck, 2013, s. 228n., ap.). Žalobce se mýlí v tom, že se nemohl s výsledky místního šetření a tam pořízenými fotografiemi seznámit – učinil tak prostřednictvím zástupce na ústním jednání dne 30. 10. 2013 a převzal kopii části správního spisu. Ostatně, jak uvedly správní orgány, žalobce či jeho zástupce si místo mohli rovněž prohlédnout sami, mimo šetření a jednání správního orgánu. Nadto žalobce neuvedl, jak by jeho neúčast konkrétně mohla způsobit zkrácení jeho práv a jakých.

[61] Lichá je námitka, že správní orgány nebraly v potaz vyjádření žalobce k věci a že pokud obdržely nečitelné podání, měly žalobce vyzvat k jeho doplnění. Soud se ztotožnil v hodnocení taktiky obhajoby žalobce jakožto obstrukční a zneužívající práva a zaslané vyjádření ve fontu, který je prakticky nečitelný, považuje za součást této taktiky; nečitelnost podání za dané situace nemůže jít k tíži správního orgánu. Žalobce měl v řízení řadu možností se k věci vyjádřit, čehož také využil, včetně podaného odvolání a žaloby.

[62] Nedůvodná je námitka žalobce o nevěrohodnosti výpovědí policistů. V souzené věci byly výpovědi policistů konzistentní, nebyly mezi nimi podstatné rozpory, odpovídaly ostatním důkazům a podkladům rozhodnutí, i záznamům

pořízeným před zahájením řízení. K věrohodnosti vyjádření policistů soud odkazuje na to, že Nejvyšší správní soud zcela setrvale k tomu judikuje, že zásadně se výpovědi policistů považují za věrohodné, pokud neexistuje konkrétní důvod k opačnému posouzení - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, čj. 8 As 100/2011 – 70, podle kterého pokud policisté mohou zjistit spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 22 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011) již na základě prostého kontrolního zjištění (např. nedostatky povinné výbavy), příp. přestupek obvykle nelze prokázat jinak (např. nedání znamení o změně směru jízdy odbočujícím automobilem), svědecké výpovědi policistů zpravidla postačí k prokázání těchto přestupků. Uvedené by neplatilo zejména v případě, že by v průběhu správního řízení vyšla najevo skutečnost, která by založila důvod pochybovat o jejich nestrannosti; v jiných případech Nejvyšší správní soud upozornil, že ne každý nestandardní postup či poklesek vůči profesionálním standardům výkonu policejního povolání zakládá pochybnosti o nepodjatosti policisty – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2013, čj. 9 As 139/2012 - 30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, čj. 6 As 22/2013 - 27, správní orgán rozhodně nevystačí s tím, že by bez bližšího zkoumání jednu či druhou „stranu“ označil za nevěrohodnou již z povahy věci. Dále srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2006, čj. 6 As 47/2005 - 84, ze dne 22. 10. 2008, čj. 1 As 64/2008 - 42, a ze dne 21. 9. 2011, čj. 2 As 52/2011 - 47, stejně jako výše citovaný rozsudek čj. 4 As 19/2007 - 114). Uvedené právní názory je vždy třeba aplikovat na konkrétně zjištěný skutkový stav v každé jednotlivé rozhodované věci. V souzené věci se soud ztotožňuje s hodnocením výpovědí a osob policistů tak, jak ji provedly správní orgány, neboť v kontextu zjištěného skutkového stavu nebylo ani možné dospět k jinému závěru.

[63] Námitka nezákonného či nesprávného zjištění skutkového stavu není důvodná. Správní orgány jednoznačně prokázaly žalobci všechna jeho přestupky. K námitce ke zjištění hladiny alkoholu v krvi soud konstatuje, že tento skutek byl prokázán jednoznačně změřením přístrojem na služebně policie, tj. automaticky a nezávisel na hodnocení policistů. Měření samotné je svou povahou technický úkon a z toho je nutno vycházet (v této souvislosti srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 11. 2011, čj. 76 A 1/2011-35, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2013, čj. 4 As 17/2012-36, dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, čj. 8 As 27/2010-75, příp. i jiné rozsudky správních soudů, které se týkají měření rychlosti vozidel, alkoholu v dechu či krvi apod., vše dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Žalobce nepožadoval krevní zkoušku a výstupy z přístroje na měření alkoholu v dechu podepsal. Bylo postaveno najisto, že k záměně osob dojít nemohlo a od zastavení vozidla do provedení zkoušky byl žalobce pod stálým přímým dohledem policistů, jak pomohl objasnit při ústním jednání zmocněnec žalobce ve správním řízení. Poučení se při zjištění přestupku žalobci dostalo ze strany policistů řádného a standardního, jak bylo prokázáno jejich výpověďmi. Požití samotného džusu by nijak neovlivnilo hladinu alkoholu v dechu, což je obecně známá skutečnost.

[64] Mylná je i námitka, že dokazování bylo nezákonné, pokud nebyl proveden důkaz návodem na použití měřicího zařízení. Žalobce neuvedl, jaký vliv na provedené dokazování by mohlo dokazování návodem mít, samotný návod nic neprokazuje a nemá vztah ke spáchanému přestupku. Cílem správního řízení v dané věci není ani zkoušet policisty ze znalostí návodu. V kontextu souzené věci nebylo třeba důkaz návodem vůbec provádět. Žalovaný se vypořádal s provedeným dokazováním v napadeném rozhodnutí tak, že uvedl, že neměl žádné pochybnosti o objektivitě měření alkoholu v dechu žalobce, návrhům na další dokazování nevyhověl, protože je shledal jako obstrukční a provedené dokazování bylo dostatečné. S tím se soud ztotožnil.

[65] Jako šikanózní v daném případě soud jednáni policistů, započeti a provedení kontroly neshledal s ohledem na okolnosti daného případu a zejména proto, že policisté viděli, že žalobce řídil vozidlo bez použití bezpečnostních pásů, což bylo jejich výpověďmi jednoznačně prokázáno. Věrohodnost těchto výpovědí jednoznačně posiluje skutečnost, že oba shodně uvedli, jaké oblečení měl žalobce na sobě („bílé triko“, „bílo-šedá mikina“), přes které bylo jasně vidět, zda bezpečnostní pásy v černé barvě byly použity či nikoliv. Ostatně, žalobce sám toto vůbec ve správním ani soudním řízení nepopíral.

[66] Nedůvodná je žalobní námitka, že o námitce podjatosti mělo být rozhodnuto před vydáním napadeného rozhodnutí. Podle § 76 odst. 5 správního řádu usnesení o zamítnutí námítky podjatosti a návrhu na vyloučení oprávněné úřední osoby je předběžně vykonatelné a správní orgány mohly z tohoto usnesení vycházet a byly oprávněny v řízení pokračovat, minimálně do doby vyřízení odvolání proti němu, protože mohly předpokládat, že v řízení bude pokračovat a rozhodnutí vydá nepodjatá osoba. Správní úřad se sice v takové situaci vystavuje riziku, že o odvolání proti usnesení ve věci námítky podjatosti může být rozhodnuto opačně a důsledky pro zákonnost meritorních rozhodnutí s tím spojené jsou mimo jakékoliv pochyby. V souzené věci však nebyl důvod k vyloučení oprávněné úřední osoby – Zdeňka Gerži, což bylo žalobci i žalovanému známo ještě před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí – oprávněná úřední osoba nemohla odvolací řízení po vydání rozhodnutí o přestupku již nijak ovlivnit (podle sdělení Městského úřadu Zábřeh ze dne 20. 3. 2014, č. I. 130 správního spisu správního orgánu I. stupně). Otázka, zda samotná skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno potenciálně podjatou osobou, zakládá per se důvod pro jeho zrušení z důvodu nezákonnosti, byla v jiných případech, stejně jako v souzené věci, vždy odpovězena negativně (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2013, č. j. 2 As 16/2012 – 39, nebo ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 – 32, všechny zde citované rozsudky správních soudů jsou dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

[67] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[68] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

### **P o u č e n í :**

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Olomouci dne 21. 5. 2015

Za správnost vyhotovení:  
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.  
samosoudkyně